

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **B. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 4. 2008, č. j. 63 Az 11/2007 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 4. 2008, č. j. 63 Az 11/2007 - 37, odmítl podání žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2007, č. j. OAM-1-71/VL-10-08-2007, a rozhodl dále, že žádný z účastníků, ani Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo stěžovateli uloženo na poště X Z. u. B. dne 21. 4. 2008 na žádost adresáta, aniž byl proveden pokus o doručení zásilky. Stěžovateli bylo uložení zásilky oznámeno a stěžovatel si ji dne 5. 5. 2008 vyzvedl.

Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho rozhodovací praxe známo, že při doručování do Pobytového střediska Zastávka nelze vycházet z údaje na doručence o tom, že zásilka byla uložena na žádost adresáta bez předchozího pokusu o doručení. Nejedná se totiž o

žádost adresáta (žadatele o mezinárodní ochranu), ale o obecný pokyn Pobytového střediska Zastávka vydaný za účelem zjednodušení doručování písemností. Vzhledem k tomu, že adresát o uložení zásilky bez předchozího pokusu o doručení nepožádal způsobem podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, nebyly podle názoru Nejvyššího správního soudu naplněny předpoklady pro nastoupení tzv. fikce doručení po marném uplynutí lhůty 3, resp. 10 dnů od uložení zásilky. Nejvyšší správní soud proto za den doručení napadeného usnesení stěžovateli považuje den, kdy si stěžovatel zásilku na poště osobně převzal, tj. pondělí 5. 5. 2008.

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, písemně ve dvojím vyhotovení.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 5. 5. 2008. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 6. 5. 2008 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 19. 5. 2008 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 19. 5. 2008 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Nejvyššímu správnímu soudu na poště X V. M. 1 pod č. R024648 až dne 4. 6. 2008, tedy opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 4. 2008, č. j. 63 Az 11/2007 - 37, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu